

Handelingen 3: De poort naar het leven – Bevestiging van Wim Vreugdenhil.

Orde van dienst:

Welkom
Votum en zegengroet
Psalm 84 (Psalmen voor nu)
Wet
Psalm 16: 4
Gebed
Kinderen: Tempel.
GK 28 Eens zal er vrede zijn
Lezen: Handelingen 3
Liedboek 23d “Was ik een schaap, was hij mijn herder”.
Preek
GK 74: 1, 2, 3 “Als een bruid op haar mooist”

Bevestiging Wim Vreugdenhil als oudste.

Formulier bevestiging oudste
Zingen: GK 70 “Gij dienaars van Hem, die alles regeert”.
Gebed.

Gebed.
Collecte
Psalm 69: 11
Zegen.

Kinderen: tempel.

Preek:

Als je in Rome of Parijs rondloopt, dan kom je overal bedelaars tegen.
Soms in lompen. Diep voorovergebogen. Soms met kleine kinderen.
Wat doe je dan?
Loop je gewoon door?
Geef je wat?
Maar, ja, je kunt ze niet allemaal wat geven, ook al zal
Heeft u de beelden gezien van de hooligans en de bedelaars?
Op een pleintje gooien dronken voetbalsupporters muntjes naar bedelaars. Ze laten ze als
dieren graaien. Of ze verbranden lachend een briefje van tien Euro vlak voor hun neus.
Heel vernederend.
Er ging een golf van boosheid door de wereld. Dit doe je niet!

Er zit een bedelaar op de trappen naar de tempel. Bij de Schone poort.
Dat is natuurlijk een heel slimme plek.
Er komen daar elke dag honderden mensen. Honderden.
En ze gaan naar de tempel voor een offer of een gebed. Ze gaan naar God. Daar kun je als
bedelaar dus wel wat verwachten!
Hij ligt er niet voor niets al 40 jaar. Een goeie plek daar bij die tempel! Heel lucratief.

Of hij veel van zijn geld kan houden is maar de vraag. Hij wordt er elke dag door anderen neergelegd. Dus voor hetzelfde geld is hij slachtoffer van een bende, die door die kreupele man, door zijn pijn, slim veel geld verdient. Hij wordt uitgebuit. Dubbel vernederend. Dubbele pijn. Al 40 jaar.

Er is nog iets. Want in de Schriften staat dat er in het beloofde land helemaal geen bedelaars mogen zijn. En zeker niet bij de tempel. Dia.

In Deuteronomium 15 zegt de HEER, "dat er niemand in armoede mag leven, zozeer zal de HEER u zegenen in het land dat hij u zal geven". Hij zegt, "dat als iemand uit het volk toch gebrek lijdt, dan mag u dat niet koud laten. U mag uw hand niet op de zak houden, maar u moet diep in de buidel tasten..."

Als er in Israel dus geen bedelaars mogen zijn, is dat niet omdat zij minderwaardig zijn, maar omdat Gods zegen ruim voldoende is voor iedereen.

Die ene bedelaar, die daar al 40 jaar zit, laat zien, dat de maatschappij nog ver verwijderd is van het Koninkrijk van God. Het is een maatschappij waarin alles draait om geld.

Er is niet zoveel veranderd.

Het is veelbetekenend, dat de Brexit van Engeland vooral en eerst de financiële markten raakt. De beurzen en de banken!

Een bedelaar bij de Schone poort.... Een kreupele. Een geschonden leven. Dat maakt die Schone poort niet mooier.

Zo kun je ook in de kerk zitten.

In je mooie zondagse kleren.

Om je heen klinkt muziek en mooie psalmen. De bijbel gaat open en een preek vertelt hoe mooi en groot God is. Maar in je hart zit de eenzaamheid. Het verdriet over je kinderen. De pijn over je huwelijk. Je leven is niet zo mooi. En je hebt je misschien naar de kerk moeten zeulen, omdat, ja, omdat....., ja, waarom eigenlijk?

Je denkt: "Je moest eens weten hoe mijn leven er echt uitziet!"

En nu zit je hier. Misschien wat lamgeslagen.

Want wat verandert er nu eigenlijk?

Als God zo groot is....

Zo dicht bij die Schone Poort, zo dicht bij de tempel, en dan toch verlamd. Al 40 jaar.

Petrus en Johannes gaan omstreeks het negende uur naar de tempel. De tijd van het middaggebed. Ongeveer 3 uur.

Die eerste christenen hebben dus niet meteen met de tempel gebroken. Alsof dat nu meteen een 'valse kerk' zou zijn. Ze hebben zich ook niet van hun volksgenoten afgekeerd. Nee, trouw gaan ze elke dag samen met alle kinderen van Abraham op naar de tempel om te bidden.

En zo stuiten zij ook op die bedelaar.

Wat moeten ze?

Er gewoon langs lopen zonder maar te kijken?

Of snel even een aalmoes in zijn schoot gooien? Mogen ze eigenlijk wel wat geven? Want bedelaars waren toch verboden?!

Maar wat doen ze: ze staan stil bij die bedelaar.

Petrus kijkt naar hem.

Alleen dat al.

Want de grote klacht van bedelaars is niet alleen dat maar een paar mensen wat geven, maar vooral, dat mensen langs lopen zonder ook maar te kijken of te groeten.

Alsof je niet bestaat.

Het bestaan niet waard bent.

Denk er eens aan als u langs de vrouw loopt voor de Jumbo, die straatkranten verkoopt!\

Petrus blijft staan. Kijkt naar hem. Ziet hem. Niet als speelbal van menselijke liefdadigheid, maar als mens. Petrus ziet hem en zijn pijn.

Maar die bedelaar kijkt niet naar hem. Kun je je wel voorstellen.
Wat een vernedering om daar te moeten zitten en je hand op te moeten houden. En als je omhoog kijkt, zie je alleen maar ogen, die op je neer kijken. Dus kijk je naar de grond.
Al 40 jaar.

Vandaar dat Petrus zegt: "Kijk ons aan!"

U voelt wel: die woorden wekken verwachting.

Je ziet die kreupele man omhoog kijken. Iemand ziet hem. Spreekt hem aan.

Maar het valt tegen. Want Petrus zegt: "Geld heb ik niet....".

"Ja, lekker, nou, loop dan maar door!"

"...maar wat ik wel heb geef ik u".

En dan geeft Petrus die kreupele man niet veel minder, maar hij geeft hem veel meer dan hij verwachtte: "In de naam van Jezus van Nazareth, sta op en loop!!".

Hij pakt de verbaasde bedelaar bij zijn hand en trekt hem op zijn voeten en hij loopt!

En het mooie is: hij dankt God daarvoor!!!

Lopend en springend gaat hij met Johannes en Petrus de tempel binnen en looft God.

De mensen moeten dat nog leren.

Ze verbazen zich enorm: 'Dat is toch die bedelaar, die altijd bij de Schone poort zat? Wat is er gebeurd!??'.

En wij moeten het ook leren.

Want in onze tijd hebben we ook zo onze vragen, onze twijfels: "Is dit wel echt gebeurd?"

Of we vragen: "Waarom gebeurt dat dan niet nog steeds? Ik zit al jaren in een rolstoel en ik heb me suf gebeden, maar ik zit hier nog steeds!. Waarom?"

En zo is de wereld nog steeds vol mensen met gebreken. Vol ziekenhuizen, verpleegtehuizen, mantelzorgers, slagvelden, begraafplaatsen....

Hoe kan dat toch als Jezus Koning is?

Ja, dat zijn grote vragen.

Met die vraag begon Lukas in feite het boek Handelingen.

Dat begint met de dagen, dat Jezus nog op aarde was met zijn leerlingen.

Niet lang daarvoor was hij gekruisigd, gestorven en opgestaan. En nu vertoonde hij zich aan zijn leerlingen. Met grote kracht. En even later zal Jezus als een Elia naar de hemel gaan.

Wat is hij groot, deze man uit Nazareth!

Wat is hij machtig, deze Zoon van David!

Maar in die dagen hebben de leerlingen toch ook een vraag. Een grote vraag.

Weet u welke?

Dia.

Die leest u in Handelingen 1: 6: "Heer, gaat u dan binnen afzienbare tijd het koningschap over Israël herstellen?"

Zij bedoelen: 'Wordt u Koning, Heer? Bent u de Messias, de grote zoon van David, die het rijk van vrede zal herstellen? Gaat u ons verlossen van die Romeinen en van die wrede Herodes? Komt er weer vrede en welvaart in het Beloofde Land, Heer? Gaat u ziekte en pijn wegnemen? Komt de blijdschap terug?'.

Dat is de grote vraag.

Want daar spraken de profeten over: als de Messias komt, dan wordt het leven weer goed!

Lees eens mee in Jesaja 65:

Dia.

"Zie, ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Wat er vroeger was raakt in vergetelheid,
het komt niemand ooit voor de geest.

Er zal alleen maar blijdschap zijn
en groot gejuich om wat ik schep.

Ik herschep Jeruzalem in een jubelende stad
en schenk haar bevolking vreugde.

Dan zal ik over Jeruzalem jubelen
en mij verblijden over mijn volk.

Geen gewezen of geweeklaag wordt daar nog gehoord.

Geen zuigeling zal daar meer zijn
die slechts enkele dagen leeft,
Geen grijsaard, die zijn jaren niet voltooit (...)
Zij zullen huizen bouwen en er zelf in wonen,
wijngaarden planten en zelf van de opbrengst eten; (...)
Wolf en lam zullen samen weiden,
een leeuw en een rund eten beide stro
en een slang zal zich voeden met stof.
Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil
op heel mijn heilige berg – zegt de HEER.”

Door deze profetieën vragen de leerlingen vol verlangden: “Gaat u het Koningschap over Israël herstellen, Heer?”.

En door deze profetieën kunnen veel joden nu niet in Jezus als Messias geloven. Kijk daarvoor alleen al naar het land Israel nu en naar de stad Jeruzalem nu.

De vrede is ver, ver weg.

En nog steeds zijn er bedelaars.

Hoe kan dat als de Messias gekomen is?

Een grote vraag.

En Petrus gaat dit uitleggen in zijn preek.

Want de bedelaar looft God om het wonder: hij kan weer lopen. Na 40 jaar!

Maar de mensen moeten dat eerst leren.

Kijk daarvoor eerst eens naar Jezus zelf: Hij genas vele honderden zieken. Lammen, blinden, melaatsen. Hij wekte zelfs doden op. Niet voor niets kwamen er honderden mensen bij hem uit het hele land.

Toch deed Jezus dat niet altijd.

Als Jezus in een dorp kwam waar het de mensen alleen maar om de wonderen ging en niet om hem, dan genas hij niemand.

Jezus is ook meerdere keren in Jeruzalem geweest en in de tempel. Hij is vast ook wel langs deze kreupele man gelopen. En er zater r misschien nog veel meer. daar bij die Schone poort. Het was een mooie plek voor bedelaars.

Toch had Jezus hem nooit genezen.

Hoe kan dat?

Omdat iedere genezing, ieder wonder een teken was. Een teken.

Geen wondertruck. Maar een wonderteken.

En een teken wil iets duidelijk maken. Een teken wijst ergens naartoe.

Dit teken wijst naar Jezus. Tekent hem als de Zoon van God. Het teken vraagt geloof in Jezus. Het vraagt bekering. Overgave. Vertrouwen.

En het wonder, dat Johannes en Petrus doen, is eenzelfde wonder als Jezus vele malen heeft gedaan. Daarom zegt Petrus ook: niet ik heb die man genezen, maar Jezus. **dia.**

Hij zegt het zo: “Hem, die de weg naar het leven wijst, hebt u gedood, maar God heeft hem uit de dood doen opstaan, en daarvan getuigen wij. Het komt door zijn naam en door het geloof in zijn naam, dat deze man, die u hier voor u ziet en die u kent, kan lopen; het geloof dat Jezus schenkt, heeft hem in aanwezigheid van u allen gezond gemaakt”.

En dat hebben de profeten ook geschreven over de Messias: **dia.**

“De woestijn zal zich verheugen,
de dorre vlakte vrolijk zijn (...)
Men aanschouwt de luister van de HEER,
de schoonheid van onze God (...)
Dan worden de blinden de ogen geopend,
de oren van doven worden ontsloten.
Verlamden zullen springen als herten,

de mond van stommen zal jubelen...”.

Jezus is de profeet die God had beloofd. Zijn wonderen wijzen hem aan. Zijn opstanding toont zijn kracht: hij is de Zoon van God.
Luister naar Hem.

Anders gezegd: voordat God het Koninkrijk gaat herstellen, voordat het paradijs terugkomt, wil God, dat je weer op hem vertrouwt. Dat je wilt luisteren. Dat je je naar hem toekeert en je hart voor hem opent.

Want Gods koninkrijk begint in je hart.

Zoals de ondergang van dat koninkrijk ook begon in het hart van de mens. Daar is de hele geschiedenis vanaf het paradijs het trieste bewijs van.

Jezus is koning. Dat is waar.

Maar hij kan en wil alleen maar Koning zijn, wanneer mensen hem als Koning aanvaarden.

Hij is geen tiran, die dwingt.

Hij is een herdersvorst, die vraagt dat wij hem uit vrije wil volgen.

Voordat hij het Koninkrijk herstelt, herstelt hij ons hart.

En straks komt hij terug om alle dingen te herstellen.

Dit is de tijd waar wij nu in leven.

Dit is de weg door de geschiedenis.

Maar in die geschiedenis klinkt een naam. De naam van Jezus.

En wat is die naam sterk!

Kijk maar bij die tempel: een man zit al 40 jaar lang als een bedelaar bij de tempel. Kreupel vanaf zijn geboorte. Maar als Petrus zegt: “In de naam van Jezus Christus van Nazareth, sta op en loop!”, dan staat hij op en loopt.

Want in die naam is Jezus zelf aanwezig!

Jubelend loopt die bedelaar nu de tempel binnen door de Schone Poort.

Wat is die poort nu opeens schitterend mooi!

Er zijn mensen, die hoeven maar hun naam te noemen en ze mogen naar binnen.

Mensen als koningin Maxima of Christiaan Ronaldo. Beroemde mensen. als hun naam klinkt, zwaaien de deuren wijd open.

Als de naam van Jezus klinkt, gaat de poort naar het leven open.

Wat een schone poort!

Wim, je wordt vanmorgen als oudste in je ambt bevestigd.

Je mag een herder zijn in de kudde van de grote herder.

Daar kun je je klein onder voelen.

Terecht.

Maar vergeet nooit, dat je een naam met je meedraagt. Daar mag je over spreken.

Je zult zien: deze naam is sterk.

Deze naam doet wonderen!

Amen.